

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 9CdoR/6/2026                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1225203073                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.07.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Holíč             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:1225203073.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. X. N., narodeného X. W. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa matky R. M. N., narodenej XX. I. XXXX, T. Č.. XXX, toho času Z., Z. XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou BAJO LEGAL, s. r. o., Bratislava, Landererova 8, IČO: 36 860 581, a otca X. N., narodeného XX. V. XXXX, W., F. X J. H., G. F. W., M. V., M., zastúpeného advokátkou JUDr. Luciou Borákovou, Žilina, M. R. Štefánika 820/7, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 73P/136/2025, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 8. decembra 2025 sp. zn. 12CoP/209/2025, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 73P/136/2025-32 z 13. októbra 2025 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd až do rozhodnutia vo veci samej, vedenej na súde prvej inštancie pod sp. zn. 73P/55/2025, upravil styk maloletého s otcom. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozhodol tak podľa § 1, § 2 ods. 1, ods. 2, § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1 prvej vety, ods. 2, § 234 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Návrh otca na nariadenie nepovažoval za dôvodný, pretože otec neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov k maloletému dieťaťu neodkladným opatrením a súd nezistil, že by mesiac od ostatného jeho právoplatného rozhodnutia o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku s maloletým nastala taká zmeny pomerov, ktorá by odôvodňovala zásah do práv a povinností účastníkov konania.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie otca uznesením z 8. decembra 2025 sp. zn. 12CoP/209/2025 zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že nariadil neodkladné opatrenie,

ktorým dočasne, do právoplatného skončenia konania vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedeného na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 73P/55/2025, v nevyhnutnom rozsahu upravil styk otca s maloletým.

2.1. Odvolací súd mal z obsahu súdneho spisu preukázanú zmenu skutkových okolností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnej úprave styku otca s maloletým. Mal za osvedčené, že otec ukončil dlhodobý pobyt v zahraničí a vrátil sa natrvalo na M.. Otec zároveň v konaní osvedčil, že o syna prejavuje záujem, no styk s maloletým sa nerealizuje. Maloletý je v osobnej starostlivosti matky na základe súdom schválenej rodičovskej dohody. Matka styk maloletého s otcom neumožňuje, odvolávajú sa na odmietavý postoj maloletého. Doposiaľ neexistuje žiadne rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým, pretože styk nebol na výslovnú žiadosť rodičov upravený v rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/125/2020-202 z 2. augusta 2024, ktorým bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletého. Absencia súdneho rozhodnutia podľa odvolacieho súdu poskytuje priestor pre zbytočné konflikty medzi rodičmi. Berúc do úvahy právo maloletého na styk s rodičom, do osobnej starostlivosti ktorého nebol zverený a s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, odvolací súd na základe osvedčených skutočností zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 388 CSP) a nariadením neodkladného opatrenia v nevyhnutnom rozsahu a na obmedzenú dobu upravil styk maloletého s otcom. Zdôraznil, že o končenej zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bude rozhodnuté až v konaní vo veci samej vedenom na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 73P/55/2025. O náhrade trov konania nerozhodoval.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ust. § 420 písm. f) CSP. Navrhovala, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu, a aby vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3.1. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP a porušenie práva na spravodlivý proces oprela dovolateľka o tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, lebo z neho najmä nie je zrejmé, ako odvolací súd posúdil najlepší záujem maloletého. Okrem toho matka namietala, že jej odňal právo vyjadriť sa k odvolaniu otca, keď o tomto rozhodol skôr než matke uplynula lehota na vyjadrenie.

4. Otec v písomnom vyjadrení k dovolaniu matky považoval toto za nedôvodné. Navrhol ho odmietnuť.

5. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky písomne nevyjadril.

6. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých upravenej v piatom diele prvej hlavy druhej časti CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 až § 77a CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnuté - matka, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania; dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Matka prípustnosť podaného dovolania výslovne vyvodzovala z ust. § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Najvyšší soud Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa ustanovenia § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

11. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade, kedy rozhodnutie o neodkladnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej, a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Zjednodušene, rozhodnutiami, ktoré konzumujú vec samu, sú také, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci.

12. V danej veci nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Dovolanie smerovalo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým odvolací súd dočasne a v nevyhnutnej miere upravil styk maloletého s otcom. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním matky nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože naďalej prebieha konanie vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze. Z odôvodnenia uznesenia, ktorým odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie, je zrejmé, že súd vzhliadol potrebu dočasnej bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania, a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v posudzovanej veci nekonzumuje vec samu. Svedčí o tom i odôvodnenie nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom bude rozhodnuté po právoplatnom skončení veci samej. Inými slovami, neodkladné opatrenie má v danom prípade nastoliť určitý stav len dočasne, berúc do úvahy najlepší záujem maloletého v podobe práva na styk s rodičom, do starostlivosti ktorého nebol zverený, nenahrádza definitívnu ochranu poskytovanú rozhodnutím súdu vo veci samej. Dovolanie preto v zmysle § 420 CSP prípustné nie je.

13. S ohľadom na to, že prípustnosť dovolania matky z § 420 CSP nevyplyva, napadnuté rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolacieho konania. Dovolací súd preto dovolanie matky ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP bez toho, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum.

14. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.